

Tebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato • 9. lipnja 2013. • br. 2 • god. VII.

Cijena 10 kn

ISSN 1846-6400

www.marijapropetog.hr/glasilo.htm

Sadržaj

s. M. Jasminka Gašparović

3 Riječ urednice

O bl. Mariji Propetoga...

mons. Ratko Perić

4 Djelovanje Duha Svetoga u životu
Marije Propetoga Isusa Petković

Blaženičina promišljanja...

Majka Marija Propetoga

9 Molitva Duhu Svetom
12 O svemogućnosti Očeva...
14 O zazivanju Duha Svetoga
16 O Duhu Svetome – duhu ljubavi
18 Zazivajmo Duha Svetoga
20 O pobožnosti Duhu Svetomu

Blaženici u čast...

Natali Ivković

22 Poveznica između nas
i našega nebeskog Oca

s. M. Danijela Bago

24 Svjedočanstvo autentične ljubavi
prema Bogu i bližnjemu

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

s. M. Marijana Stojanović

26 Duhovna obnova za djevojke
u Družbi Kćeri Milosrđa

Branka Mlinarić

31 Ljubav Kristova

Zagovori bl. Marije Propetoga...

I. N.

32 Sad znam da Bog postoji

Nina Vódopić

34 Dođi Duše Presveti

35 Štovanje bl. Marije Propetoga

s. M. Jasminka Gašparović,
glavna i odgovorna urednica

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

Iznova se sjećamo velikog događaja kada je blaženi papa Ivan Pavao II. prije deset godina, 6. lipnja 2003., u Dubrovniku proglasio blaženom Mariju Propetoga Isusa Petković. Pitamo se: Zašto je proglašena blaženom? Jamačno i zato što je iz njezina života razvidno koliko je jasno i postojano shvatila da je u vjerničkome i redovničkome životu najvažnije naći vremena za Boga, Isusa Krista. Tražila je skrovita mjesta da bi mogla razgovarati s njim, da bi u susretu s njim u molitvi osluškivala što joj ima reći i što traži od nje. Bila je svjesna da je život dar Božje velikodušne ljubavi i da na tu ljubav mora uzvratiti ljubavlju. Snagom mladenačkoga srca predala se Bogu potpuno. Stoga je mogla učiniti mnoga dobra djela ljudima u potrebi, ili, bolje rečeno, Bog je mogao snažno zahvatiti u njezin život jer mu je vjerovala i po njoj učiniti mnoga djela milosrđa.

I nas Bog poziva da u susretu s njim u molitvi i čitanju Svetoga pisma otkrivamo što želi od nas. Razabirući njegovu volju i provodeći je u djelo naš će život biti ispunjen radošću i mirom. Na to nas je potaknuo i blaženi papa Ivan Pavao II. u svojoj propovijedi na misi beatifikacije u Dubrovniku:

»Očima punim nježnosti Bog gleda na onoga tko žudi ispuniti njegovu volju i ići njegovim putovima (usp. Ps 1, 1-3). Svatko je, naime, u skladu s vlastitim pozivom, pozvan ostvarivati u sebi i oko sebe Božji naum. U tu svrhu Duh Sveti čovjeka vjerna Bogu zaodijeva posvema 'u milosrdno srce, dobrotivost, poniznost, blagost, strpljivost' (Kol 3, 12).«

Na mnogo mjesta u svojim poukama bl. Marija Propetoga svojim sestrama posvješćuje važnost molitve i odane pobožnosti Duhu Svetom:

»A kome najprije dolazi Duh Sveti? Poniznima sa savjetom, svjetlošću, poukama. Ali najprije poniznima, jer Bog odbacuje ohole i podiže ponižene. Imajte veliko pouzdanje, vjere i pobožnosti prema Duhu Svetome, molite poniznim i skrušenim srcem« (Pouka, 17. ožujka 1947.).

Da bismo ostvarili Božju volju, da bismo živjeli i svjedočili svoju vjeru potrebna nam je snaga Duha Svetoga i njegovo svjetlo. Ako smo otvoreni njegovu djelovanju onda će nas on upućivati i pratiti svojim svjetlom, uvjereno je svjedočila bl. Marija Propetoga:

»Duh Sveti stanuje u nama, vodi nas i upravlja svako naše djelo. Sve što nam je dano, dano nam je po Duhu Svetomu i po zaslugama Isusa Krista. Bez Duha Svetoga ne posjedujemo ništa. Stoga ga molimo da nam dadne svoje svete darove, osobito dar mudrosti i pobožnosti da po njemu i po Isusu dođemo k Ocu, da ga ljubimo i hvalimo u sve vijeke. Sam Isus je rekao za Duha Svetoga: 'On će vas poučiti o svemu.' On će nam dati sve darove potrebite za razumijevanje božanskih stvari« (Pouka, 21. svibnja 1961.).

Neka nas Duh Sveti ispunja svojom snagom, neka prosvjetljuje naša srca i u njima užije uvijek iznova plamen svoje ljubavi, da bismo poput naše blaženice mogli živjeti u postojanoj vjeri i zauzeto svjedočiti Božje milosrđe i njegovu vječnu ljubav.

*mons. Ratko Perić,
mostarsko-duvanjski biskup i
apostolski upravitelj trebinjsko-mrkanski*

Djelovanje Duha Svetoga u životu Marije Propetoga Isusa Petković Blato, 10. listopada 1998.

Iako se mi ljudi, kršteni i nekršteni, u Duhu Svetomu mičemo, živimo i jesmo, makar mi Isusovi vjernici svake nedjelje u *Vjeronanju* isповijedamo da je Duh Sveti »Gospodar i Životvorac«, moramo ipak priznati da nam nije odviše svijesti jasna ta božanska osoba Presvetoga Trojstva. Kao da nam se Duh stavlja pred oči gotovo kao neki pobožni dodatak i duhovni višak, Bože mi oprosti, i ne znamo što bismo i kud bismo s njime.

Zar se i sv. Pavlu nije dogodilo na njegovu 3. misijskom putovanju, kad je naišao kroz maloazijsku metropolu Efez pohoditi zajednicu, koju je bio utemeljio učeni Apolon, da je nabasao na dvanaestak učenika koje je upitao: »Jeste li primili Duha Svetoga kad ste povjerovali?« Oni mu odgovoriše: »Ta ni čuli nismo da ima Duh Sveti.« Na to ih on priupita: »Na što se onda krstiste?« Odvrata mu: »Na krštenje Ivanovo.« Potom ih Pavao pouči, te ih krsti u Krista. Kako im na glave položi ruke, siđe Duh Sveti na njih, što se odmah očitova u govorenju drugim jezicima i u prorokovanju (usp. Dj 19, 1-7).

Eto skupine vjernika pravih početnika. Apolonovi učenici, a Krstiteljevi krštenici. Nisu dakle ni Kristovi krštenici, kamoli Duhovi pobožnici. Kršteni su vodom krštenja Ivanove prijetnje, a ne krstom Kristove otkupiteljske krvi. A još manje obilježeni Duhom Svetim. Naš hrvatski pojam krstiti se znači: ukristiti se, u-Krista-utopiti se,

ući u njegovu muku i smrt, i izaći u novi uskrslji život. Postati Kristovi. Ali ni s tim nije sve gotovo. Kruna, svršetak svega djela jest Duhom Svetim biti opečaćeni, definitivno spašeni.

A koliko obični svijet zna što je to Duh Sveti, neka nam rekne i ova sličica. Neka žena tuži se župniku na svoje životno stanje. Usamljena, neposjećena, napuštena, nigdje nikoga živoga da je upita kako je. I na kraju će mu: »Moj velečasni, ja sam ti sama kao Duh Sveti!« Zamisli, ona sama, bez igdje ikoga, sve joj pomrlo, poudalo se, odselilo po svijetu, i onda svoju samoću uspoređuje s Duhom Svetim! A Bog Duh Sveti sama veza, zajedništvo i ljubav između Boga Oca i Boga Sina, sama druževnost, komunikacija među ljudima. On čini društvo i toj ženi, a da to ona ni ne zna. Ona, jadna, misli da je i on jadan, sam i napušten. A mi ne bismo mogli ništa misliti ni kazati, ništa čuti ni razumjeti bez Duha Božjega. On je u svima nama, a mi u njemu. Na primjer, nijedna se životinja na ovome svijetu, koliko god umiljata, ne može nasmijati, ne samo zato što nema pameti, pa se ne može nasmijati ni pametnoj ni ludoj, nego zato što uopće nema duha osobnosti. Ono malo djetesce u kolijevci – živa duhovna osoba – iako još nije došlo do uporabe razuma i ništa ne zna, nego te samo, s prstom u ustima, onim nevinnim očima blago slika, ipak se zna tako osobno i dražesno nasmijati da te gane do suza. Smi-

je se zato jer ima Duha Božjega, jer je stvoreno kao osoba od samoga začeca, jer je Bog u nj ugradio osmijeh kao izraz života po Duhu.

Obilazeći svećenike po dekanatima uoči ovogodišnjih Duhova mogao sam čuti njihovo iskreno priznanje da se urijetko propovijeda o Duhu Svetome; da je tema dosta tvrda; da je sto puta lakše govoriti i o Ocu, i o Isusu, i o njegovoj Majci Mariji nego o Duhu Svetome. Jedina je prednost, veli jedan, u tome što ljudi ne psuju Duha Svetoga, jer ne znaju tko je to. A da znaju da je i to pravi Bog, i njega bi vraškim jezikom vrijeđali.

Zahvalni smo papi Ivanu Pavlu II. koji je cijelu ovu 1998. godinu posvetio Duhu Svetome da o njemu i s njime više razmišljamo, duhovno razgovaramo, da mu se zaufanije molimo i da ga žarče častimo.

E sada, kad se ima u vidu činjenica da ni na našim katoličkim učilištima tijekom stoljeća nije bilo posebna traktata o Duhu Svetome, osim što se o njemu mnogo više s pravoslavnim istokom žučno polemiziralo nego mirno teologiziralo, lako ćemo razumjeti da i jedna časna sestra, makar bila i utemeljiteljica jedne redovničke i od Crkve prihvaćene družbe, nema posebna traktata u svojim duhovnim spisima o tome Duhu.¹ Nema traktata o Duhu, ali ima Duha koji čovjeka vodi u životnu radost, u nevinu nasimjanost djeteta Božjega. Zato se obrađujemo kad u kakvoj zabilješci u duhovnim vježbama, u kakvu razmatralačku komentar u takvih osoba nađemo nešto o Duhovu djelovanju i o njihovoj pobožnosti prema njemu.

Posebno nam je drago kad u životu Službenice Božje M. Marije Propetog Isusa Petko-

vić vidimo da je ona kao vrhovna glavarica sastavila službenu okružnicu o Duhu Svetom i svojim je sestrama razaslala davne marijanske 1954. godine uoči Duhova. Mi ćemo se osvrnuti na tu višestraničnu njezinu poslanicu kojoj je naslov: *Pouka o uzvišenosti, ulijevanju i djelovanju Duha Svetoga u našim dušama i o pobožnosti Duhu Svetome.*²

Čini mi se da je to pismo ogledalo duše Marije Propetoga, njezine osobne obuzetosti, pobožnosti i ljubavi prema Duhu Svetome, i majčinske brige da i njezine duhovne kćeri budu prožete zdravim stavom i odnosom prema istome Duhu.³

Uvod u pismo

Časna majka utemeljiteljica Družbe Kćeri Milosrđa piše u početku te okružnice da je mnogo puta »govorila i poučavala o Duhu Svetome, ali te pouke ili nisu zapisane, ili su pak pomiješane s drugim poukama ili kapitulima«, i ne zna jesu li njezine riječi vjerno napisane. A s druge strane zna da na mnogim mjestima sestre nemaju dostatno duhovnih knjiga i pouka koje govore o klanjanju i pobožnosti Duhu Svetomu. Stoga ona smatra potrebnim sastaviti jedan mali »compendio«, tj. kratak pregled, izvadak ili sažetak, moleći se Duhu nebesko-

² Ista, *Okružnica*, br. 466/54., Rim, 15. svibnja 1954., 4 stranice. Kompjutorizirano, Arhiv Provincije Kćeri milosrđa u Zagrebu.

³ Na dosadašnjim znanstvenim skupovima nije bila obrađivana tematika duhovnog odnosa i pobožnosti M. Marije prema Duhu Svetome (usp. *Majka Marija Propetog Isusa Petković*, Radovi simpozija, I, Rim, 1987; *Marija Propetog Isusa Petković*, Radovi simpozija, II, Rim, 1991; *Marija Propetog Isusa Petković*, Službenica Božja, Znanstveni skup, III, Zagreb 1996.

¹ Marija PETKOVIĆ piše u svojim *Porukama vjere*, Blato 1990, 34: »Pobožnost nebeskom Ocu i njegovoj utjelovljenoj Riječi, najbliža je mom srcu i glavna pobožnost u Družbi.« Duha ni ne spominje.

me da joj u tome pomogne. Jer, »bez njega ne možemo ništa«. To je inače temeljna istina naše vjere, izražena u poznatom crkvenom himnu:

*Bez božanstva Tvojega
čovjek je bez ičega,
tone sav u crnom zlu.*

Nije tu istinu dostatno samo poznavati, nego se valja Duhu Svetome obraćati molitvom i zazivom za pomoć. Majka Marija Propetoga svojim riječima ističe ono bitno u crkvenom himnu *Veni Creator Spiritus* i formulira svojim riječima:

*Dođi Duše Stvoritelju – pohodi nam ti pameti
Napuni višnjom milosti – prsa koja si stvorio
Ti si milost sedmolika – ti prst desne Očeve
Ti si od Oca obećani – koji puniš usta govorom
Rasvijetli pamet svjetlošću – srca ražezli ljubavlju
Slabosti tijela našega – vječnom ohrabri krepošću
Daj nam po tebi poznat Oca – i Sina mu
rođenoga
Daj da se tebi uvijek klanjamo...*

Nema sumnje da je tu okružnicu ona sama sastavila i svojom rukom i svojom pameću, iako ne ističe kojom se literaturom služila. Zasižno je njezina i molitva i napor i traženje da u riječi pretoči ljubav koju Duh Sveti ulijeva u naše duše. Njezini su i izrazi ponekad teološki nedorečeni i nespretni, koje je vjerojatno prevodila sa stranoga jezika, talijanskog ili španjolskog. Uostalom kao da se netko od ljudi i u svom materinskom jeziku zna tako savršeno, uzvišeno i spretno izražavati da potpuno iskazuje svu božansku slavu, čast i otajstvenost Duha u odnosu na druge dvije božanske osobe, Oca i Sina, u praotajstvu Presvetoga Trojstva. Mi zapravo samo te-te-tepamo, teško mu-mu-mucamo, pa-pa-pametujemo, mo-mo-molimo. Nitko tu našu ljudsku i teološku nemoć nije tako moćno iskazao kao sv. Pavao u *Poslanici Rimljanima* (8, 22-25):

»Jer znamo: sve stvorenje zajedno uzdiše i muči se u porođajnim bolima sve do sada. Ali ne samo ono! I mi koji imamo prvine Duha, i mi u sebi uzdišemo iščekujući posinstvo, otkupljenje svoga tijela. Ta u nadi smo spašeni! Nada pak koja se vidi nije nada. Jer što tko gleda, kako da se tomu i nada? Nadamo li se pak onomu čega ne gledamo, postojano to iščekujemo. Tako i Duh potpomaže našu nemoć. Doista ne znamo što da molimo kako valja, ali se sam Duh za nas zauzima neizrecivim uzdasima. A Onaj koji prioniče srca zna koja je želja Duha – da se on po Božju zauzima za svete.«

Kao kad onaj trogodišnji dječčić koji uzdiše, zamuckuje, zastajkuje, ponavlja se, zalijeće se da nešto izrekne pa nikako na pravu riječ, onda mu mama pomogne u njegovoj nemoći. I sve u redu. A Duh se za nas zauzima po božansku.

I. Ljudska duša kao kap u oceanu Duha

U prvome dijelu svoje okružnice Službenica Božja govori u šest točaka o Božjoj veličini, o beskrajnom božanstvu, i o ulozi Duha u ljudskoj duši. »Naša duša jest kao jedna kap vode u velikom oceanu veličine Božje«, odnosno »kao kap u moru«. Mi ćemo najprije donijeti njezinu misao, onda kratko komentirati. U njezinu tekstu naglašavamo one riječi koje nam se čini osobito važnima.

1.

Najprije kaže da »Duh Sveti otkriva duši veličinu svemogućnosti i dobrotu Boga Oca i djelovanje Sina, Riječi«, koja se utjelovila iz Djevice Marije.

– To znači da nam Duh daje da umom spoznajemo i slobodom vjerujemo u kakvu smo okružju i Božje svemoćnosti i Božje dobrote. Vjerovati znači umom priznati i srcem pristati na ono što nam se predložuje da zavrjeđuje naše povjerenje i predanje.

2.

Majka Marija Propetoga kaže da nas Duh poučava da je sve na ovome svijetu stvoreno »za slavu Božju« i da »služi za naše spasenje«. Kušnje naše nisu ništa drugo doli »priprava za vječni život«. Stoga neugodnosti i poteškoće, koje nam se događaju kao kušnje Duha, kratka su daha. Tu su da nas provjere, prokušaju, testiraju naše srce i poštenje.

– Drugim riječima: Isus nam je rekao da će poslati drugoga Branitelja, Duha Svetoga, koji će nas uvesti u svu istinu i podsjetiti nas na sve što nam je on govorio (usp. Iv 14, 26). A on nas je poučavao o križu, o kušnji, o pripravi na vječni život, o tome da je Bog sve stvorio za dobro čovjeka, a čovjeka zato da donosi mnogo roda i time proslavlja Oca nebeskoga (usp. Iv 15, 8).

3.

Svijet je *ispunjen* Duhom Svetim, a najveća novost u svijetu jest život, koji je dar Duha, Životvorca, piše Majka Marija Propetoga svojim susestrama.

– To je temeljna vjerska istina o Duhu Svetome. Mi smo naviknuli, u našim molitvama i preporukama, da osobama Presvetoga Trojstva pridajemo posebna djelovanja: Otac nas je stvorio, Sin otkupio, a Duh Sveti posvetio. Ali kad se misli na božanstvo, onda se i stvaranje i spasenje i posvećenje odnosi na jednoga jedincatoga Boga. Tako je naša vjerska nauka da je Duh

Sveti tvorac svijeta i života, on je Životvorac. O dođi, *Stvorče*, Duše Svet, sveta Crkva i pjeva i vjeruje. Naše je tijelo živo samo ako ga Duh oživi, oživotvori, inače se raspada.

4.

Službenica Božja kaže neka bude jasno svima da je nauka svete majke Crkve: »Duh Sveti, koji je treća osoba Presvetoga Trojstva, On *živi i kraljuje* s Ocem i Sinom.« To stavlja pod navodnike kao siguran citat, i to jasne nauke crkvene, ako je tipkačica dobro prepisala.

– Gdje je časna poglavarica to našla, ne kaže. Obično svaka je naša misna zborna molitva u cjelovitu svršetku usmjerena Ocu s kojim Sin »živi i kraljuje« u jedinstvu Duha Svetoga, Bog, po sve vijeke vjekova, ili kad je usmjerena Sinu: »koji s Bogom Ocem živiš i kraljuješ u jedinstvu Duha Svetoga«. Mi dogmatski kažemo i vjerujemo da se Duh, kao božanska osoba, s Ocem i Sinom »skupa časti i zajedno slavi«. Ako dakle Sin s Ocem »živi i kraljuje u jedinstvu Duha Svetoga«, onda i Duh »živi i kraljuje.« Ali na takvu se formulaciju rijetko nailazi.

5.

Duh Sveti od Oca i Sina *proizlazi* kao iz jednoga istoga izvora i počela. Ali kako je stvarno u Bogu, mi to ovdje na zemlji ne znamo. Bit će nam otkriveno kad budemo u vječnosti, kaže časna Majka utemeljiteljica.

– Tome dodajemo: Da je to tako nejasno, kazuje nam i činjenica da je ta istina još uvijek predmet teoloških rasprava, osobito između pravoslavaca i katolika, i nitko je neće na ovome svijetu posve dokučiti. Ali mi vjerujemo da Duh Sveti ishodi od Oca i Sina kao jednoga počela, izvora, a ne kao od dva načela.

6.

Otac ljubi Sina, Sin ljubi Oca, »i te međusobne ljubavi i dopadnosti *dišu* Duha Svetoga koji sačinjava s njima jednog istog Boga«, reći će Majka Marija Propetoga teološki prilično neprecizno.

– Obrazloženje: mi doista nazivamo Duha Svetoga ljubavlju koja struji uzajamno između Oca i Sinu. Ta ljubav jedinstveno *nadiše* Duha Svetoga, koji je osobno različit i od Oca i od Sina, a po božanskoj naravi istobitan s Ocem i Sinom. Te tri božanske osobe niti dijele niti »sačinjavaju« jedino božanstvo, nego je svaka od njih potpun Bog, po naravi jedan Bog. Duh, ne da »sačinjava«, nego jest jedan, jedinstven i potpun Bog, po svojoj biti, oduvijek i zauvijek.

Majka Marija Propetoga preporučuje svojim kćerima da svrate pozornost na sve tri osobe Blaženoga Trojstva prigodom svakoga križanja: U ime Oca i Sina i Duha Svetoga, i prigodom svakoga moljenja: Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu. A to nam se svima tako često događa, a tako često mehanički izgovaramo.

II. Vječna se Riječ utjelovila po Duhu

U drugom odsjeku okružnice nalazi se dalje njih šest točaka o Duhu Svetome.

7.

Duh je *u svijetu oduvijek*, kako nas Sveto pismo poučava. U početku svijeta Duh lebdijaše povrh voda. Duh je stvaratelj i on daje život svijetu – tako piše Majka Marija Propetoga.

– Duhova se manifestacija vidi u stvaranju svega na ovome svijetu od samoga početka u njegovoj trostrukoj dimenziji života: vegetativnoj, osjetnoj i duhovnoj.

8.

Pravo se Duhovo očitovanje osjeća tek u duhovnoj sferi, u *ljudskoj duši*, koja je puna čudesna djelovanja Duha Božjega. Sveto nas pismo izvješćuje da je Duh govorio po prorocima: preko Izaije, Ezekijela, na osobit način bio je djelatan u Preteči Isusovu, Ivanu Krstitelju, ističe Majka utemeljiteljica.

– Nitko izrazitije ne govori o Duhu u Starom zavjetu od proroka Izaije (usp. Iz 11, 2). Iz njegove smo knjige preuzeli izraz onih sedam darova koji se dijele u sakramentu svete krizme. Ezekijel govori o oživljavanju trupla pomoću Duha (usp. Ez 37, 9).

9.

A na najsavršeniji način Duh se očitovao u trenutku *utjelovljenja* Vječne Riječi, jednorodnoga Sina Božjega.

– Kako je samo sveti pisac veoma osjetljiv na prikaz toga otajstvena čina utjelovljenja! Da to anđeo nije tako kazao, pisac bi se dobro namučio da to riječima izrazi. A ovako, sasvim je jasno: Duh će se Sveti nadviti poput slavnog i sjajnog oblaka nad dušu i srce Marije iz Nazareta i ona će tjelesno začeti Sina Božjega, koji će biti i njezin tjelesni sin: začela je *prius mente quam ventre*, odnosno *prius corde quam corpore*, rekao bi sv. Augustin. Taj čin utjelovljenja Sina Božjega pomoću Duha Svetoga jest jedno od najdubljih i najnedokučivijih otajstava naše vjere. Napomenimo da se pomoću toga istog Duha događa i pretvorba kruha i vina u tijelo i krv Gospodnju, da ih posveti.

10.

Kao što je Duh djelatan pri utjelovljenju Sina vječnoga Oca, tako je djelatan i *u rastu Sina u duši*

vjerničkoj. Duh Sveti dušu »prosvjetljuje, posvećuje i pretvara u živi hram Presvetoga Trojstva«.

– Isus je završio svoje djelo što se njega tiče, ali Ocu se svidjelo da u taj plan spasenja bude uključen jednako i Duh Sveti kao izvršitelj i posvetitelj. I ništa se u našoj duši ne događa bez zahvata Duha Božjega.

11.

Isus naznačuje Duha kao *začetnika* svega duhovnog života. Časna majka navodi Isusove riječi rečene Nikodemu: »Potrebno je preporoditi se u vodi i u Duhu Svetom« (Iv 3, 5).

– Nikodem, previše zemljan, ne može pratiti Isusovo izlaganje o preporođanju, pa se u svojim naivnim upitima stalno vraća na tjelesno rađanje. A Isus ga pedagoški uvodi u novo duhovno ozračje u kojem ostaju obične riječi kao način priopćavanja, ali je stvarnost drukčija. Kao što se čovjek tjelesno rađa pa mu je potrebna voda da ga opere, tako se čovjek duhovno preporođa također vodom, ali kojom se Duh Sveti služi i po njoj djeluje da svojom milošću dušu opere i posveti.

12.

Službenica Božja navodi nekoliko zadataka Duha Svetoga u našoj duši. On dušu *čisti* svojom milošću, *prosvjetljuje* svojom svjetlošću, *poučava* nas što je volja Očeva i koja je nauka Sinovljeva, vodi nas Isusovim putem, *ražaruje* u nama ljubav prema Bogu, *posvećuje* duše naše u Isusu Kristu.

– To je stalna nauka Crkve, potvrđena također na Drugom vatikanskom koncilu u konstituciji *Svjetlo naroda*. Nepreciznu frazu koja glasi: »Stvara Isusa u našoj duši« čini mi se da valja razumjeti u tom smislu da se euharistijsko posvećenje događa po Duhu i da Isusovo djelo u našoj duši raste pomoću Duha Svetoga.

Molitva Duhu Svetomu

O Duše Presveti,
vječna ljubavi Očeva
i njegova Sina,
Gospodina našega,
ja ti vapim i zazivam te
ponizno i vruće.
Dođi, dođi k meni,
privuci me k sebi
i preobrazi me,
očisti me,
preobradi me,
prosvjetli me
da upoznam tvoju svetu volju
i da je ispunim.
Samo to želim
– ispuniti volju Očevu po tebi.
Ti me prosvjetli i savjetuj
što imam učiniti
u ovoj teškoj stvari i trpljenju,
obećajem ti, kako sam znaš,
da ću se u svemu spremno
podložiti tvojoj odredbi,
O Oče moj,
Gospodine moj preslatki,
Duše Presveti,
za tebe živim,
za tebe umirem,
tvoja sam zauvijek!

s. Marija Propetoga
(17. studenog 1954.)

III. Darovi Duha Svetoga

U posljednjem odsjeku časna majka govori u završnih deset točaka o životu ljudske duše po Duhu Svetom, osobito o sedam darova Duha Svetoga.

13.

Otac daje život po Duhu Svetome, a taj je život Isus Krist. To se temeljno događa u *činu krštenja*, gdje su djelatne svojom posvetnom milošću sve tri božanske osobe Presvetoga Trojstva: Otac, Sin i Duh Sveti.

– U krštenju je početak duhovnoga života. A kruna je presveta euharistija, koja je kruh života, odnosno sam živi sakramentalni Krist. Nijedan se sakrament ne događa bez Duha. U euharistiji je Isus prisutan osobno na otajstven način, a u drugim sakramentima na način milosti, ali sve po Duhu.

14.

Promatrajući ulogu Duha u tome duhovnom djelovanju, uvidamo da moramo *jednako častiti* i Duha Svetoga kao i druge božanske osobe, ističe Službenica Božja.

– Duhu pripada jednaka čast i slava kao Ocu i Sinu. Zašto? Mi imamo neku predodžbu o Ocu i o Sinu, učimo i vjerujemo da su to osobe (kao što smo i mi ljudi osobe). A o Duhu nemamo nikakve predodžbe. Uzimamo usporedbe iz prirode: Duh je poput plamena, lahora, vjetra, ognjenih jezika, i nijedna se slika ne izdiže iznad – goluba. A sve je to blijedo, nejasno, neosobno i nesposobno da nam predoči Duha u onome što on jest. Duh je osoba, tj. Duh je slobodan i ima svijest o sebi, božansku svijest o svojoj božanskoj osobi i o svome božanstvu, kao što ima i svijest o drugim dvjema božan-

skim osobama, Bogu Ocu i Bogu Sinu. Ta duhovna osoba nije ni s čim usporediva na ovome svijetu. Mi Duha častimo i slavimo kao božansku osobu, kao pravoga Boga.

15.

Duh Sveti *ne podnosi* naše grešne čine, naše laži i nečistoće. Primjer Ananije i žene mu Sافire više je nego poučljiv. Kad su htjeli prevariti Petra, apostol je i jedno i drugo upitao: Zašto lažeš Duhu Svetom? (usp. Dj 5, 3).

– Duh je istina i ne trpi laži. A davao je otac laži. Između Duha i zloduha nema komunikacije, nema ništa zajedničkoga. Duh je božanska istina, zloduh je vraška laž; Duh čast, zloduh nečast, ta i zovemo li ga nečastivim; Duh je Bog, zloduh, vrag; Duh punina, zloduh praznina. Ovdje bi čovjek očekivao da Božja službenica spomene grijeh protiv Duha Svetoga. Naime, Gospodin je rekao da se grijesi protiv Duha neće »oprostiti ni na ovom svijetu ni u budućem« (Mt 12, 32). Razlog je neoprostjenja u čovjekovu nekajanju i namjernu odbacivanju oproštenja i spasenja.

16.

Duh Sveti *stanuje* u poniznim i jednostavnim dušama, koje se ne drže grčevito zemaljskih stvari i svoga sebeljublja, koje se ne pouzdavaju u sebe, nego u Boga.

– Ako je čovjek pun sebe, normalno je da u njemu nema mjesta za drugoga, ni za Boga ni za čovjeka. Nema se zašto k njemu vraćati ni jedan ni drugi.⁴ Bog je stvorio čovjekovu slobodu i poštuje svoje djelo. Ako čovjek u svo-

⁴ »Kad je posuda puna, u nju se više ništa ne može staviti. Tako i Božji Duh ne može ući u srce puno sebeljublja« (ista, *Poruke vjere*, 38).

joj slobodi odbija Boga i čovjeka, to je njegova odgovornost i snosit će posljedice, i vremenite i vječne.

17.

Časna majka navodi *sedam darova* Duha Svetoga, neke tumači, neke samo spominje:

– Dar mudrosti kojom upoznajemo Boga i njegova svojstva da mu se klanjamo, da ga ljubimo i da mu služimo.

– Dar razuma da se znamo služiti stvorenim stvarima za njegovu slavu i za spas vlastite duše.

– Dar znanja koje čovjeka navodi na koljena pred svemožnim Bogom.

– Dar savjeta koji nas upućuje Božjim putem, da vršimo Božje zapovijedi.

– Dar jakosti kojim smo osnaženi da izdržimo sve protimbe života.

– Dar pobožnosti po kojem se, jer smo stvoreni na sliku i priliku Božju, na istu sliku i posećujemo.

– Dar straha Božjega kojim iskazujemo čast i poštovanje prema Bogu, pa ga baš zato ne želimo ni na koji način uvrijediti.

Ali ne samo ovih posebnih sedam darova, nego Duh je darovatelj i drugih milosti, kaže Službenica Božja, ističući osobito ljubav, čistoću, strpljivost i ustrajnost.

18.

Nazočnost Duha jest *posvudašnja*, u svemiru, u Crkvi, u hramu naše duše i našega bližnjega, posebno u čistim dušama, u našim poglavarima, u sestrama, zato posebna poruka odgojiteljicama pripravnica da gledaju »Duha Svetoga u svim sestrama poštujući ih iako su mlađe od vas.« Ona tu kao odgovorna poglavarica osobito upozorava sestre da budu poslušne svo-

jim poglavaricama, jer »ako niste kao prave kćeri podložne, žalostite ih i u isto vrijeme Duha Svetoga, i on će se odalečiti od vas«.

– Naravno je da je i ta Duhova nazočnost stupnjevana i Božjom angažiranošću i ljudskim odgovorom. Nije Duh jednako nazočan u hladnom svemiru i u toplu srcu, u grešnoj i u nevinoj duši, u veliku pokorniku i u nepokornu tvrdoglavcu. Bog daje svoga Duha »onima koji mu se pokoravaju« (Dj 5, 32).

19.

Službenica Božja preporučuje svojim susestrama da osobito *iskazuju pohvalu* i počast Presvetome Trojstvu: u Presvetom srcu Isusovu, u Presvetom oltarskom sakramentu, u himnu *Tebe Boga hvalimo*.

– Uzalud ti je što znaš svu »supstanciju« i sve »persone i hipostaze« i sve »relacije« u Presvetom Trojstvu⁵ između Oca i Sina, što ih znaš izložiti pravim formulama i definicijama iz Niceje, Kalcedona i Carigrada, ako se tome Presvetom Trojstvu istinski ne moliš i ne klanjaš. Čovjek je najveći kad klekne, kad je kao ono malo dijete koje ima povjerenja u svoga tatu, koje voli svoju mamu, koje je radoznalo prema svijetu, koje rado prašta i raste u dobru.

20.

Časna Majka poučava svoje susestre da *nauče* nove mlade naraštaje »pobožnosti Duhu Svetome, a poslije će on vas i njih naučiti ljubiti i slaviti Oca nebeskoga i njegovu utjelovljenu Riječ, našega Gospodina Isusa Krista«.

– Ovo *naučiti* znači ne samo spoznajno doznati, nego srcem se naviknuti na Boga, na nje-

⁵ Usp. *Katekizam Katoličke crkve*, Zagreb, HBK, 1994., br. 252.

O svemogućnosti Očeva...

O svemogućnosti Očeva, pomози me!
Mudrosti Kristova, prosvijetli me!
Ljubavi Duha Svetoga, raspali me,
da u tebi vruće ljubim Oca moga
i Spasitelja moga, i tebe, Duše Presveti,
preslatki koji izlaziš od Oca i Sina,
kao iz jednog vječnog izvora.
O dođi, dođi i u moju dušu,
koja te vapi, čeka i potrebuje.
Dođi k meni, Duše Presveti,
smekšaj, ojači i raspali srce i dušu moju
vatrom ljubavi svoje
da te uzmognem vječno ljubiti
i u tebi hvaliti Oca i Sina,
Gospodina našega.
Tako budi.
Slava i hvala vječna bila
Ocu, Sinu i Duhu Svetom
od svih stvorova uvijek!

s. Marija Propetoga
(Rim, 7. kolovoza 1954.,
Bilježnica, 13)

gova Sina, na Duha Svetoga. A Duh Sveti poučava i jedne i druge, i stare i mlade, i poglavare i sve članove zajednice.

21.

Redovništvo je jedan i cjelovit život. Majka ga Marija Propetoga naziva »predrajskim u Bogu«, a to je autentično klanjanje Bogu Ocu u zajedništvu s Isusom Kristom i Duhom Svetim.

– Riječ je o stanju duha, o raspoloženju kojim se živi pred Bogom, o svijesti da se nalazimo u dvorištu poštovanja, u Božjoj nazočnosti.

22.

Na kraju Majka Marija Propetoga preporučuje ovu molitvu sestrama: »Oh Duše Sveti, Duše moje duše, ja ti se klanjam! Prosvijetli me, jači me, tješi me, zapovijedaj, reci mi što treba da činim. Obecavam podložiti se svemu onomu što ti želiš od mene i prihvatiti sve ono što ti dozvoliš što me snađe. Učini samo da upoznam tvoju volju. Amen.«

– Ovdje, u ovoj kratkoj molitvi, izrečeno je gotovo sve: Duh nas prosvjetljuje, jača, tješi, zapovijeda nam, pripušta nam nevolje, upoznaje nas s voljom Božjom. A s naše strane: klanjanje, obećanje, podložnost, prihvaćanje Božjega plana. To je, doista, Zakon i proroci.

Na svršetku Službenica Božja posebno preporučuje da svaka sestra u svome jeziku moli duhovski himan: »Dođi Duše Presveti! I kao što se komad željeza, stavljen u oganj, pretvara u vatru, tako i duša obuzeta Duhom ostaje sjeдинjenja s njime.

– Divna poruku, osobito za ovu godinu posvećenu Duhu Svetome.

Zaključak

Čitajući okružnicu Majke Marije Propetoga o Duhu Svetome, iz 1954. godine, desetak godina prije *Lumen gentium* i ostalih koncilskih dokumenata, stječe se uvjerenje da je ona kao vrhovna glavarica svoje družbe osobno prakticirala zdravu pobožnost prema Duhu Svetome i da je također preporučivala i tražila od svojih sestara sličan duhovni odnos. Trudila se koliko je mogla da što jasnije iznese ono što Crkva naučava o Duhu Božjemu, trećoj božanskoj osobi. Vidjeli smo da izrazi u izlaganju nisu uvijek teološki strogo pogodeni. A nisu uvijek precizni zato jer govorimo, odnosno mucamo, o najvećem otajstvu naše svete vjere, o Presvetom Trojstvu, a u Trojstvu o nama neprispodobivoj osobi Duhu Svetomu. Uostalom svima nam je otajstvo Duha pristupačnije po molitvi nego po raspravi, dohvatljivije na koljenima nego na akademijama. Ovoga prvoga, molitvenog i poklonstvenog duha, Mariji Propetoga nije nikada nedostajalo. Dapače, u tome je napredovala i rasla. Ona je bila iskreno odana Duhu, s čvrstom vjerom i pouzdanjem, sve u duhu svoga vremena, i zato je uživala njegove plodove i radovala se njegovim darovima. Uostalom:

1. da Majka Marija Propetoga nije molila Duha Svetoga za dar *mudrosti*, i tu milost izmolila, Družba bi joj se već u početku raspala dok se stvarala, a ne bi se desetljećima čudesno širila preko granica Korčule, Hrvatske i Europe;

2. da se nije Duhu Svetom molila za dar *razbora* i bila uslišana, niti bi mogla niti znala izabrati odgovarajuće načine za ispunjenje volje Božje i u osobnom životu i u životu ovako razgranate zajednice, nego bi negdje na svome trnovitom putu, pred oštrim zahtjevima sumnjičava auctoriteta, zastala i zaglavila kao još jedna »nerazborita švora«;

3. da je Duh Sveti nije obdarivao svojim *znanjem*, zar bismo imali tolike arhivske sanduke duhovnoga blaga koje nam je napismeno ostavila, odakle cijeli znanstveni skupovi mogu crpsti, istraživati i proučavati duh i slovo ove karizmatične žene;

4. da ovu svoju izabranicu Duh Sveti svojim božanskim darom nije *savjetovao* u tolikim presudnim trenucima: i u Korčuli, i u Zagrebu, i u Rimu, i u Južnoj Americi, kad je sve ovisilo o tananoj niti, zar bi mogla izdržati sve osobne udarce i nevolje kojima je bila pohođena i ona i pojedine joj filijalne zajednice ili provincije?

5. da se nije trudila da zadobije dar *pobožnosti*, da bude »po-Bogu«, kako Bog zapovijeda, Družba bi joj se pretvorila u skupinu farizejskih i frustriranih neudanih žena, koje traže da ispunje svoje zemaljske apetite, a ne bi bila crkvena zajednica koja decenijama u raznim dijelovima svijeta svojim djelom privlači mlade osobe na put svetosti u služenju Bogu i Crkvi;

6. da nije od Duha Svetoga prosila i isprosila dar *jakosti*, ne bi mogla izdržati nebrojene životne protivštine koje su joj stajale na putu kao prepreka za rast i razvoj zajednice, niti bi mogla herojski podnositi tolike osobne bolesti koje su je godinama vezale uz krevet;

7. da nije živjela u okružju duhovnoga dara *straha Božjega*, zar bi pokazivala takvu poučljivost prema konkretnim crkvenim osobama, takvo predanje prema Bogu Ocu kojega je voljela iznad svega, takvu ljubav prema Isusu Kristu raspetome čije ime nosi, i takvu svijest grešnosti i raskajanosti, ostavši uvijek zahvalna Duhu Svetome koji nas čisti, pomiruje i svima nam prašta.

A Majka Marija Propetoga sve je to doživljavala kao ponizna i poučljiva kći Božjega milosrđa.

*Pouka prve generalne glavarice
Majke Marije Propetoga,
17. ožujka 1947.*

O zazivanju Duha Svetoga

U ovom času molite Boga da vam dadne Duha Svetoga da biste mogle spoznati njegovu volju i izvršiti ono što vam ukazuje preko svojih predstavnika, vaših starješina. Kaže Gospodin: »Bez mene ne možeš ništa.« To znači, mi se možemo truditi, uprijeti čak sve svoje snage pa ipak nećemo moći ništa učiniti bez Duha Svetoga. Zazivajte dakle Duha Svetoga ustrajno i s ljubavlju, svim žarom svoje duše, iz dubine srca, gledajući nebo, da nam Otac dadne svoju svjetlost preko Sina, jer on ne daje ništa što ne ide preko njegovog Sina, i tako nam Duh Sveti dolazi po Kristu.

Mnogi se tuže da ne mogu ustrajati u svojim odlukama bilo zbog zaboravnosti, bilo zbog klonuća itd. Da bismo ustrajali u dobrim odlukama tražimo neprekidno Duha Svetoga. Vi znate da apostoli to nisu razumjeli, mada su bili u Isusovoj školi, a nisu uspjeli razumjeti ni u zadnjem času. Znate također da je Petar bio Isusu obećao da će svoj život dati za njega, pa ga je u jednoj jedinnoj noći tri puta zatajio. Ali kad su učenici primili Duha Svetoga, postali su hrabri i vrijedni. I mi također ako hoćemo da dobro učinimo ove duhovne vježbe, moramo moliti pomoć Duha Svetoga, jer s pomoću Duha Svetoga čak i najslabija sestra može učiniti velika djela. Bez Duha Svetoga ne možemo

ništa, siromašni smo i slabi. Molimo stoga mnogo i zazivajmo pomoć Duha Svetoga za mene – ne zbog moje osobe, nego zbog moje dužnosti vrhovne glavarice. I kad druga sestra bude zauzimala ovo mjesto, molite za nju i molite za sebe.

A kome najprije dolazi Duh Sveti? Poniznima – savjetom, svjetlošću i poukama. Ali najprije poniznima, jer Bog odbacuje ohole i podiže ponižene. Imajte veliko pouzdanje, vjeru i pobožnosti prema Duhu Svetome, molite poniznim i skrušenim srcem. Mnogo puta molimo, ali naše molitve ne stižu do Boga, jer se dižu iz ohola srca. Budite stoga ponizne, najprije prema svojim starješinama i sestrama – ponizite se pred njima i poštujte ih. Više može jedna ponizna sestra s Duhom Svetim nego 30 mudrih bez njegove milosti. U knjizi za duhovnu obnovu naći ćete lijepu molitvu Duhu Svetome, ali je ljepša i veća ona molitva koju ćete vi izmoliti iz nutrine svoga srca, ali ako se osjećate hladne, poslužite se molitvom iz knjige.

Mnoge duše imaju pogrešno mišljenje o poniznosti – misle naime da se poniznost sastoji u tomu da govore loše o sebi, ali to nije poniznost, nego licemjerje. Poniznost je istina! Tko nije ponizan nije prosvijetljen Duhom Svetim – taj ne priznaje svoje pogreške, ali zato tuđe dobro vidi. U svijetu se to neprestano događa – ljudi zlo vide samo u drugima. Oslobodio nas Bog, kćeri moje, toga da mi tako učinimo na svetoj ispovjedi, naime, da optužimo drugoga da bismo opravdale sebe. Ako tako činimo, Bog nas neće opravdati. Molimo Duha Svetoga da nam dadne milost da uvijek poznamo svoje pogreške, da ih priznamo i da oprostimo drugome.

Okružnica Majke Marije Propetoga, 30. srpnja 1956.

O Duhu Svetomu – duhu ljubavi

Kćeri moje, imajte u pameti: Ako Duh Sveti stanuje u vama, bit ćete svete. Nije dosta moliti, jer tim samim nećemo postati svete, nego treba da Duh Sveti stanuje u nama. Bez pomoći Duha Svetoga ne možemo ništa u ovom životu učiniti, ne možemo ni započeti ni prosljediti nijedno djelo, niti ga možemo razumjeti ako Duh Sveti nije u nama. Zato ga moramo vruće zazivati i to svaki čas da ostane u nama, da se javlja svojom prisutnošću u našoj duši i da nas uči živjeti vrhunaravnim životom.

Da bi se bilo svet treba imati veliku volju i postojanu odlučnost, treba biti poslušan unutaršnjem glasu koji nas svaki čas potiče da činimo dobro. Nas redovnice, kao zaručnice Isusove, Duh Sveti neprestano pomaže svojom prisutnošću da u svakom času vršimo svoje dužnosti prema našim svetim ustanovama.

Ako sve dobro vršimo sa željom da sve više i više pročišćavamo svoju dušu, Duh Sveti će rado stanovati u našoj duši i naučit će nas dobro djelovati, a na koncu našega života čut ćemo glas koji nas poziva da dodemo uživati kraljevstvo nebesko: »Dođi, slugo dobri i vjerni, da uživaš u veselju Gospodara svoga, jer si bio vjeran u malom, nad velikim ću te postaviti.«

U Svetom pismu ima mnogo dokaza o dolasku Duha Svetoga. Kad je sv. Petar propovijedao u kući poganina Kornelija, vidljivo se pokazao Duh Sveti. Na osobit je način Duh Sveti lebdio nad svetom Crkvom u njezinu začetku. Sami po sebi apostoli nisu mogli ništa učiniti, jer su bili bijedni i nezna-lice. Duh Sveti je sišao nad njih i govorili su o utje- lovljenoj Riječi, o našem Gospodinu Isusu Kristu, jer ih je nadahnuo Duh Sveti i po njima je govorio. Koji su slušali njihovo propovijedanje, obraćali su se. Kad su apostoli bili sakupljeni u dvorani zadnje večere, Duh Sveti je vidljivo sišao nad njih. Sveti je Petar, sav ražaren jakošću da propovijeda riječi koje mu je Duh Sveti nadahnuo, tako vatrom bo- žanske ljubavi upalio srca onih koji su ga slušali da se na njegovo prvo propovijedanje obratilo tri tisu- će ljudi. Sveti Petar nije izbacio pogane, obrezane po zakonu Mojsijevu, jer je u objavi vidio da je i za njih kraljevstvo nebesko. Zato je rekao: »Vidim da i nad njima stoji Duh Sveti.«

I vi, kćeri moje, pustite Duha Svetoga da djeluje u vama, da ukalupi u vama Isusa Krista. Tada duša u Kristu trpi za Krista i s Kristom. Krist je njezin put. Radi za Krista, za njegovu i svoju kongregaci- ju, za spasenje i posvećenje duša, za sve, osobito za svoje sestre.

U Isusu vas sve blagoslivlja i moli da Duh Sveti – Duh ljubavi prodre u vaša srca i osvoji vas svo- jom ljubavlju. Blagoslivljajući vas u njemu, vaša duhovna majka,

Is. Marije, svetog Gosподина

*Kapitul prve vrhovne predstojnice
M. Marije Propetoga*

*održan u Blatu, u Kući matici,
o blagdanu Duhova, 24. svibnja 1931.*

Zazivajmo Duha Svetoga

Svrha je duhovnih osoba, osobito Kćeri Milosrđa, da se posvete isključivo službi Boga i bližnjega. Da se izvrši ta sveta zadaća, bitni preduvjet je razmatranje i molitva. U razmatranju će naša duša upoznati svoju svrhu. U časovima razmatranja Gospodin progovara duši. Tu prima snagu za trpljenje. Što je razmatranje i molitva? Uzdignuće pameti k Bogu, razgovor s Bogom. Tu Duh Sveti osobu rasvjetljuje, bez Duha Svetoga ne bismo mogli upoznati onoga koga želimo služiti.

Prije primanja bilo kojeg sakramenta ili poduzimanja djela zazovite Duha Svetoga koji će vam svojim darovima sve napomenuti. Vi ste hram Duha Svetoga. Duh Sveti stanuje u vama. A taj hram treba da bude svet. Ako smo oskvrnuli taj hram molimo ga da nam oprostí po Sinu i da nam opet pošalje Duha Svetoga i obnovit će se sve u nama. Ništa nam neće biti teško, razumjet ćemo svoju svrhu. Razmišljajte što je hram i zato ne propuštajte ništa u svoje srce, ni jednu misao koja bi tjerala Duha Svetoga.

Protresimo dušom svojom: O, Bože, prosvijetli me! Pridi, Oče ubogih... Ti si Otac ubogih, a ja sam uboga. Molite za dar bogoljubnosti. Bez dara Božjega ne možemo ništa. Zazovite zato prije svakog rada Duha Svetoga. On će vam pomoći u svemu. Za svaki svoj teret utecite se Duhu Svetom. Bolje da me ne bude nego da sagriješim tebi. Pomislite na Duha Svetoga kada molite Očenaš: Dođi kraljevstvo tvoje – budi volja tvoja. Pridi Duše Sveti. Imajte veliku vjeru u Duha Svetoga, veliku nadu, veliku ljubav. Taj Duh Sveti će vas opojiti i vi ćete biti oruđe u njegovim rukama.

Kad ćete bilo kamo ići, ne bojte se jer Duh Sveti će iz vas govoriti. »Duh kojega ću vam dati, on će govoriti preko vaših usta.« Imajte vjere i mirno, sabrano, u Duhu Svetomu, u skrušenosti oslonite se na njega. Kad je u duši Duh Sveti, kakvo je to blaženstvo. Što mi je na nebu ili na zemlji osim tebe Boga moga? Nastojmo uvijek biti u milosti Božjoj da nas Duh Sveti jača i krijepi u našoj službi...

O kad bismo imali živu vjeru, s koliko bismo strahopoštovanja čuvali taj sveti hram, koliko bismo pazili na to da u njega ne uđe ništa nedostojna, da ničim ne povrijedimo prisutnost Božjega veličanstva koje se tu nalazi. Koliki mir i radost ispunja našu dušu kad razmatramo da Duh Sveti vlada u nama, da se ne trebamo nikoga bojati. Ako imamo čvrstu vjeru u onoga koji je obećao, da će on kroz naša usta govoriti pred onima koji bi htjeli da nas zavedu, da nam otmu neprocjenjivi dar.

*Govor M. Marije Propetoga
za blagdan Duha Svetoga
u Rimu, 21. svibnja 1961.*

O pobožnosti Duhu Svetomu

Ljubljene sestre i kćeri moje, danas na ovaj veliki, sveti dan, govorit ću vam o pobožnosti Duhu Svetomu. Kao vaša duhovna majka, uvijek sam vam u srce usađivala tu pobožnost i ljubav prema Duhu Svetomu. Naći ćete pouke i kapitule o tomu, osobito u 1954. godini.

Drage moje kćeri, budite pobožne Duhu Svetomu. On će vas ražariti u ljubavi prema Ocu i Sinu. Bez njega ne možemo ništa. Duhu Svetomu dugujemo hvalu i poklon. Duh Sveti je duh ljubavi koja proizlazi od Oca i Sina. On je ljubav Očeva koja ujedinjuje Oca sa Sinom. Duh Sveti napunja krug zemaljski i daje život svemu što živi, kako govorimo u Vjerovanju da vjerujemo u *Životvorca*.

Sveto pismo kaže da je u početku Duh Sveti lebdio nad vodama. On je nadahnjivao proroke (...). Kad je bilo naviješteno Ivanovo rođenje bilo je rečeno da će još u majčinu krilu biti ispunjen Duhom Svetim. Po Duhu Svetomu se utjelovila Riječ Očeva. Duh Sveti daje i izgrađuje Isusa u našoj duši. Po njemu primamo sve darove od Oca i Sina. Zato budimo živom vjerom pobožni i klanjajmo se Duhu Svetomu koji boravi u našoj duši, u dušama koje nas okružuju, u dušama naših sestara i naših

starješina, poštujući u njima Duha Svetoga. I budimo i mi iskrene.

Duh Sveti stanuje u nama, vodi nas i upravlja svako naše djelo. Sve što nam je dano, dano nam je po Duhu Svetomu i zaslugama Isusa Krista. Bez Duha Svetoga ne posjedujemo ništa, stoga ga molimo da nam dade svoje svete darove, osobito dar mudrosti i pobožnosti da po njemu i po Isusu dođemo k Ocu, da ga ljubimo i hvalimo u sve vijeke. Sam Isus je rekao za Duha Svetoga da će nas on poučiti o svemu. On će nam dati sve darove potrebite za razumijevanje božanskih stvari.

Zato sveta Crkva preporučuje prije razmatranja izmoliti molitvu Duhu Svetomu. Zazivajte ga i prije svakoga djela, prije svete ispovjedi, prije svake sjednice, učenja, molitve. Iako naša družba ima posebnu pobožnost nebeskom Ocu, ipak to ne možemo postići bez pomoći Duha Svetoga. On će nas po Isusu dovesti nebeskom Ocu, dat će da upoznamo Oca i njegovu utjelovljenu riječ – Gospodina našega Isusa Krista.

U ovoj osmini molite neprestano Duha Svetoga da vas prosvijetli i napuni svojom ljubavlju. Kroz ove dane naše razmatranje, duhovno štivo i sve neka bude samo o Duhu Svetomu, da se tako što bolje pripravimo za veliku svetkovinu Presvetoga Trojstva, da po Duhu Svetomu ljubimo i častimo Presveto Trojstvo. Otvorimo, draga djeco, svoju dušu Duhu Svetomu, jer koliko je više otvorimo toliko će nam više dati svoje darove i prosvjetljenje. Molite za mene bijednu i ja ću za vas.

s. Marija Propetoga

Natali Ivković,
administrativni referent

Poveznica između nas i našega nebeskog Oca

***Bl. Marija Propetoga u Škabrnji
14. travnja 2013.***

Naša župa Uznesenja BDM u Škabrnji duhovno se susrela s bl. Marijom Propetoga. Omogućio nam je to naš župnik don Josip Lisića koji je uz posredovanje s. M. Vladislave Terzić iz Družbe Kćeri Milosrđa koja djeluje u susjednom Zemunik Donjem ugostio s. M. Jasminku Gašparović, promicateljicu štovanja naše blaženice.

Umjesto propovijedi, s. Jasminka nam je iskreno i jednostavno približila život bl. Marije Propetoga rođenoj u imućnoj obitelji Petković Kovač u Blatu na otoku Korčuli. Obitelj bogata materijalno, ali i milosrdem – posebice u osobi njezina oca Antuna, bila je mladoj Mariji uzor u opažanju potrebitih i u brzi za njih. Marija se osobito brinula za siromašnu i zapuštenu djecu.

Vrlo je rano osjetila duhovni poziv, i već se kao četrnaestogodišnjakinja zavjetovala Isusu, dajući mu sav svoj život. Njezina obitelj, iako vjernički vrlo zauzeta i bliska Crkvi, nije bila sklona tomu da Marija postane redovnica pa se ona isprva, unatoč boli koju je zbog toga podnosila, pokorava očevoj volji. Bog koju ju je odabrao da po njoj iskaže svoju dobrotu i ljubav potrebitima nije je ostavio u njezinu predanju, nego ju je i dalje vodio u njezinu naumu. Pomoć joj je dao u dubrovačkom biskupu Josipu Marčeliću koji je za svoga pohoda Blatu uočio tu mladu djevojku i njezino zvanje. I sam je bio čovjek velike vjere i otvoren Božjem vodstvu. Uz njegovu pomoć Marija Petković osniva 1920. godine u Blatu Družbu Kćeri Milosrđa čije je poslanje naviještati vjeru i svjedočiti Božju ljubav djelima milosrđa prema siromašnoj i napuštenoj djeci, bolesnicima, udovicama i svima kojima treba pomoć. Takvo nesebično darivanje u djelima ljubavi raširilo je mladu Družbu u tadašnjoj cijeloj državi, a uskoro i izvan nje, u misije Južne Amerike – u Argentinu, Čile, Paragvaj i Peru – gdje i danas sestre vjerno djeluju. Majka Marija Propetoga pohodila je svoje sestre 1940., a zbor ratnoga vihora u Europi nije se uspjela vratiti nego je ostala tamo djelovati punih dvanaest godina. Po povratku u Europu zbog organizacijskih razloga osniva vrhovnu upravu u Rimu, gdje 9. srpnja 1966. umire na glasu svetosti. Papa Ivan Pavao II., za svoga

trećeg posjeta Hrvatskoj, proglasio ju je blaženom 6. lipnja 2003. u sjedištu njezine biskupije u Dubrovniku.

Poslije liturgijskoga slavlja bio je izložen blaženčin relikvijar. U tišini, dostojanstveno i strpljivo čekali smo u redu da dotaknemo blaženčin moćnik, da joj zahvalimo na daru njezine prisutnosti i blizine, da je zamolio da nam pomogne izliječiti rane duše i tijela, da zamolimo za pomoć našim obiteljima i djeci. Neopisiv je osjećaj nutarnjega mira koji se doživljava u blizini blaženčininih moći. Neka neopisivo ugodna toplina preplavi srce i dušu, lice ozari osmijehom, a suze same poteku niz lice, kao da žele isprati svu nakupljenu težinu i gorčinu. Poželio bi čovjek zauvijek ostati u takvoj blizini i radošti. Da, lijepo je to rekla i s. Jasminka, da se molimo mnogim svecima i blaženicima iz cijeloga svijeta, a eto naša blaženica je Hrvatica, pa sigurno bolje može razumjeti naše boli i patnju i zagovarati nas u Gospodina.

Čini mi se da nije nimalo slučajno da naša blaženica dolazi upravo nama u Škabrnju. Naša je mjesto nažalost postalo poznata po stradanju u Domovinskom ratu, po brojnim žrtvama koje su dale živote za slobodu i budućnost ovoga hrvatskog naroda. Istina, prošle su mnoge godine od tada, danas je naše mjesto obnovljeno, izgrađeno, uređeno, čak je ljepše nego prije. Naše su kuće danas lijepe, s uređenim fasadama i okućnicama. No, ostaje pitanje što je s našim ranama u duši koje se ne vide ispod naše uređene vanjštine, našega urednog izgleda, uglađena ponašanja i razmišljanja. Čini se da te naše duboko potisnute rane pokušavamo zaboraviti, izbrisati, sakriti, ali i ne uspijevamo. Takve rane može zacijeliti samo ljubav i praštanje. Zar nije naš Gospodin Isus Krist podnio muku, patnju i umiranje na križu da svojom žrtvom očisti naše grijeha i otkupi nas za život vječni? Nije li prije smrti na križu molio Oca

da oprostí onima koji su ga dali razapeti? Sve je učinio iz ljubavi prema nama, a naša je blaženica svjedočila svojom brigom za potrebite tu istu ljubav, jer je u takvima nalazila Isusa. Takvim načinom života dala nam je svima putokaz kako treba živjeti i naučila nas što je važno u životu – ne bogatstvo, uspjeh i moć, nego ljubav prema bližnjem, prema svoj braći i sestrama koji žive s nama i oko nas. Važno je čisto srce koje može oprostiti svom bratu, prijatelju, susjedu pa i svom neprijatelju, jer samo tako možemo primiti milost od Gospodina.

Sad znam da je taj dan bl. Marija Propetoga zaista bila poveznica između nas ovdje na zemlji i našega nebeskog Oca. Znam da nas je zagovarala u Gospodina da nam izliječi dušu i otvori srce da bismo mogli svjedočiti neizmjernu Kristovu ljubav. Vjerujem da smo taj dan doživjeli milost koja daje snagu da izdržimo sve ono što nam Bog u svojoj providnosti dopušta da nam se događa. Stoga mu zahvaljujemo što nam je darovao našu blaženicu, a njoj zahvaljujemo što je svojim životom svjedočila neizmjernu ljubav koju još uvijek pokazuje prema nama, moleći i zagovarajući nas svojom molitvom za nas u našim potrebama.

s. M. Danijela Bago,
novakinja u Družbi
Kćeri milosrđa

Svjedočanstvo autentične ljubavi prema Bogu i bližnjemu

*Bl. Marija Propetoga u Kaptolu
28. travnja 2013.*

U župi sv. Petra i Pavla apostola u Kaptolu, jednoj od najstarijih požeških župa novakinje Družbe Kćeri Milosrđa s. M. Marija Oreb, s. M. Charlotte Ondang, s. M. Angele Nzimbu i s. M. Danijela Bago sa svojom učiteljicom s. M. Jelenom Krilić imale su prigodu posvjedočiti svoju opredijeljenost za redovničku zajednicu za koju je župnik vlč. Josip Klarić rekao: »Božji putovi ljubavi različiti su, a ta Božja lju-

bav vodila je i bl. Mariju Propetoga u osnivanju Družbe Kćeri Milosrđa.«

Sestre su sudjelovale na sva tri nedjeljna misna slavlja. Nakon propovijedi s. Marija je govorila o svom redovničkom zvanju. Kao dijete provodila je dosta vremena sa sestrama u Kući matici u Blatu, a sestre su joj bile drage zbog svoje jednostavnosti i radosti kojom su zračile. Dojmilo je se kad je bl. Ivan Pavao II. progla-

šavajući Majku Mariju Propetoga blaženom rekao da ona treba biti primjer ne samo svojim duhovnim kćerima nego i svim Hrvatima, a osobito majkama. Župljanima je posebno bilo zanimljivo svjedočanstvo naših novakinja iz Konga, jer se mnogi u susretu s njima pitaju zašto su se opredijelile upravo za ovu našu hrvatsku družbu, a ne neku koja već djeluje u Kongu. To se i sama često pita, iskreno je priznala i s. Charlotte, ali duboko vjeruje da je to Božja volja i za nju i za njezin narod. Naša je učiteljica novakinja s. Jelena govorila o Majci utemeljiteljici i karizmi naše družbe posebice ističući da Kćeri Milosrđa kao blaženičine nasljedovateljice žele u radosti i jednostavnosti svjedočiti Božje milosrđe i ljubav prema najpotrebnijima u današnjem društvu, prema siromašnijim pojedincima i obiteljima, posebice djeci i starijima.

Župnik je zahvalio sestrama na dolasku i svjedočanstvu životnoga opredjeljenja koje je

dokaz autentične ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Stoga i ne čudi da je bl. Marija Propetoga u kaptolskoj župi uzeta za zaštitnicu njihova Caritasa.

Zahvalne za zajedništvo i otvorenost kojom su nas župljani primili, otpjevale smo na kraju susreta pjesmu na kongoleze jeziku koja govori o zahvalnosti Bogu za sve dobro koje nam daje.

s. M. Marijana Stojanović,
novakinja u Družbi
Kćeri Milosrđa

Duhovna obnova za djevojke u Družbi Kćeri Milosrđa

Lug – Branković – Breške – Plina – Stablina –
Novska

Tijekom travnja ove godine Družba Kćeri Milosrđa u svojoj hrvatskoj provinciji Krista Kralja upriličila je na više mjesta u kojima djeluje duhovnu obnovu za djevojke. Bila je to djevojkama prigoda da u jednodnevnom susretu na ponešto drukčiji način upoznaju sebe same, u čemu im je pomogao pomno osmišljen sadržaj i tijek susreta. U zajedništvu sa sestrama Kćerima Milosrđa, svećenicima i svojim vršnjakinjama mogle su u duhovno-molitvenom programu i zajedničkim igrama otkrivati sebe u drukčijem svjetlu i stjecati iskustva Božje blizine, njegove skrbi za svakog čovjeka. Iskustva su to koja svakom puno znače, a posebice djevojkama u toj dobi kad pomalo traže svoj životni put i pokušavaju u sebi raspoznati nagnuća i sklonosti za izbor životnoga zvanja i opredjeljenja.

Isus Krist, vjeran prijatelj – bila je poticajna tema duhovne obnove koju je za 31 osnovnoškolku i srednjoškolku u župi sv. Ivana Krstitelja u mjestu Lug – Branković vodila s. Marijana. U razgovorima i radeći na svetopisamskim tekstovima djevojke su promišljale o važnosti prijateljstva – u odnosu prema Bogu i čovjeku, posebice u odnosu prema Kristu, kao posredniku između Boga i ljudi. O tom su napravile i male sastave u kojima su pokušale izraziti misli koje su im se oblikovale tijekom susreta. Zajedništvo je u igri poprimilo prave crte prijateljavanja jednih s drugima u ozračju shvaćenoga i prihvaćenoga najvećega prijatelja ljudi – Krista Isusa.

Ti si ljubljena – u snazi te tvrdnje otpočela je duhovna obnova u župi Uznesenja Marijina u mjestu Breške i to slavljem svete mise koju je predslavio župnik fra Franjo Martinović, nakon čega je s. Jasminka, kao promicateljica štovanja bl. Marije Propetoga, okupljenima govorila o našoj blaženici, njezinoj karizmi milosrđa i Družbi Kćeri Milosrđa koja i danas nastavlja blaženičino poslanje.

Iz obližnjih mjesta okupilo se 16 djevojk koje je voditeljica duhovne obnove s. Darija svojim svjedočenjem o Božjoj zauzetoj ljubavi za svakog čovjeka željela potaknuti na prepoznavanje te ljubavi u svome vlastitom životu, a potom i za velikodušno stavljanje Bogu na raspolaganje do pa nama ljubi naše bližnje.

Imenom sam te zazvao – bila je okvirna tema susreta o kojoj je 11 djevojaka iz Splita i Ploča pod vodstvom s. Jasne i s. Darije te svesrdnu suradnju s. Srebrenke, s. Helene i s. Mirande u župi Plina – Stablina promišljalo i izmjenjivalo iskustva, a vrhunac susreta bilo je slavlje svete mise u crkvi Gospe Fatimske koje je predslavio župnik fra Paviša Norac-Kevo. Svoje su dojmove tri sudionice sažele:

»Ovaj me se susret jako dojmio. Najviše su mi se svidjeli izazovi, tj. igre koje smo igrali te upoznavanje. Željela bih da se ovakav susret ponovi!«

»Ovdje je bilo odlično. Imam samo dvije zamjerke: prekratko je trajalo i prerijetko se događaju ovakve duhovne obnove. Društvo mi je bilo izvrsno i ovo bih voljela ponoviti.«

»Ovaj me susret vrlo lagano jako zbližio s Bogom. Nikad prije nisam razmišljala o tome tko mi je na prvom mjestu. Kad sam u školi pisala o toj temi, potpuno sam bila zaboravila na Boga. No nakon ovog susreta shvatila sam što sam tada napravila ispuštajući Boga iz svoga promišljanja o prvenstvima u svom životu. Sad mi je jasno: Ako mi Bog nije na prvom mjestu, onda mi sve ostalo ništa ne vrijedi.«

Moj hod u vjeri – bila je tema duhovne obnove koju je na tragu *Godine vjere* pripremila s. Jelena i u družbinoj kući formacije u Novskoj vodila za 23 srednjoškolke i studentice Pravno-ga i Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu te sestre novakinje i juniorke iz naše provincije.

Nakon poznate priče o ruži kao uvodnoj meditaciji kojom je započeo susret voditeljica je sudionice sučelila s pojmom vjere i potrebom da sebi osvijestimo svoj osobni hod u vjeri. Ukazala je na to da smo skloni vjeru promatrati kao svojevrsni iskaz koji proizlazi iz glagola kojim se izriče stanovita čvrstina, sigurnost i pouzdanje u nekoga ili nešto. Vjerovati u nekoga ili nešto upućuje na to da to u što vjerujemo, znamo i poznajemo. Tako se vjersko znanje ne temelji na očitosti, nego na vjerodostojnu svjedočanstvu, dakle na onomu u što se ima povjerenje. Vjera je, kako drže neki filozofi, prihvaćanje temeljnih načela religije. To prihvaćanje temeljnih načela religije u kršćanstvu proizlazi iz vjere opće Crkve i to onako kako se ispovijeda u Vjerovanju, slavi u bogoslužju, a djelatno živi obdržavajući Božje zapovijedi te kako dolazi do izražaja u zajedničkoj i osobnoj molitvi. Vjera koju kršćani ispovijedaju jest vjera u trojstvenoga Boga – jednoga Boga u trojstvu osoba koje su u međusobnom odnosu Oca, Sina i Duha Svetoga.

Vjera starozavjetnih praotaca Abrahama, Mojsija i drugih iz povijesti Izraela, kao i novozavjetnih velikana poput sv. Pavla i evanđelistâ više je nago zorno svjedočenje o putu vjere. Svi oni, kao i mnogi njihovi nasljedovatelji, vjeru doživljavaju kao osobni susret s Bogom. U takvom susretu prestaje vjera i počinje znanje – poznavanje onoga kome se povjerovalo, jer ga se osobno susrelo i doživjelo. Upravo takvu vjeru svjedočila je i naša bl. Marija Prope-toga. A sav hod vjere vrhuni se u osobi najveće-

ga učitelja vjernosti – Isusu Kristu kao našega trajnoga uzora.

U drugom dijelu izlaganja, voditeljica se osvrnula na apostolsko pismo pape Benedikta XVI. prigodom proglašenja *Godine vjere*.

»Vrata vjere (usp. Dj 14, 27) koja vode u život zajedništva s Bogom u njegovoj Crkvi uvijek su nam otvorena. Preko njihova praga može se prijeći kada je Božja riječ naviještena, a srce dopusti da ga oblikuje milost koja preobražava. Proći kroz ta vrata znači krenuti na put koji traje čitav život. On započinje krštenjem (usp. Rim 6, 4) po kojem možemo Boga nazvati Ocem, a završava prijelazom iz smrti u vječni život, plod uskrsnuća Gospodina Isusa, koji je, darom Duha Svetoga, htio učiniti dionicima svoje slave sve koji vjeruju u njega (usp. Iv 17, 22). Ispovijedati vjeru u Trojstvo – Oca, Sina i Duha Svetoga – znači vjerovati u jednoga Boga, koji je Ljubav (usp. 1 Iv 4, 8).«

Papa nas poučava da kao kršćani ne možemo prihvatiti da sol obljutavi i da svjetlo bude skriveno (usp. Mt 5, 13-16), jer vjera traži da se odjelotvori putem ljubavi, da iz nje nastane novo plodno djelovanje za evangelizaciju i širenje Radosne vijesti koja je »tijelom postala i nastanila se među nama« (usp. Iv 1, 14).

Nakon tih uvodnih predavanja nastavilo se raditi u manjim skupinama, gdje smo pokušavali svoja promišljanja pretočiti u riječi. Nastavilo se to i u raznim igrama koje su izmamile puno radosti u svima nama. Na temelju dobivenoga biblijskog teksta četiri su skupine izradile scenske prikaze posadašnjenja Božje riječi u našem društvu. S velikim zalaganjem sudionice su o tom dijelu programa doista dale maha mašti i pokazale svoju mladenačku oduševljenost i spontanost u velikoj domišljatosti.

...

U nadi takvih novih susreta, zahvalne Bogu za dar zajedništva, mi sestre Kćeri Milosrđa vratile smo se u svoju zajednicu u Zagreb srca ispunjena novom nadom i ljubavlju. Rado očekujemo nova sijanja Božje riječi i naviještanja uskrsloga Krista koji nikada ne prestaje ljubiti svakog čovjeka i brinuti se za njega. Od nas se kao redovnica i danas očekuje da budemo navjestiteljice evanđelja Isusa Krista, jer evanđelje je izazov – kako nekad tako i danas. U tom smo djelu osnažene životnim putem i karizmom naše Majke utemeljiteljice, i našega duhovnoga oca, sv. Franje koji je želio da njegova braća uvijek budu što bliže narodu i da mu približe Krista, vjernoga učitelja i prijatelja koji nikada ne ostavlja samoga.

Ljubav Kristova

Od planine do mora.
Od mora do sunca.
Od sunca do srca.
Od srca do usana.

Ljubav je tvoja posvuda Bože,
plamen i svjetlo u nama.
Svetkovina mira riječi su tvoje,
put dostojanstva, istine,
duhovna snaga što hrli s neba
i na visove se zemlje uspinje.

Tvoja nam djela svjedoče ljubav,
svitanje nade, slavu istine,
poruku jasnu križnoga puta
da ljubav tvoja ne umire.

Od planine do mora
Od mora do sunca.
Od sunca do vječnosti.
Ljubav je tvoja anđeo čuvar
vjere, života, budućnosti.

Vidljiva Crkva u očima našim,
otajstvo križa
što ti ime slavom ozari.

Od srca do sunca.
Od sunca do mora.
Od mora do planina.
Gdje god da jesmo,
Bog je s nama,
ljubav nas
Kristova obuzima.

Branka Mlinarić

Sad znam

U jednom dijelu svoga života bila sam očajna, duboko očajna i sama. Tad sam dobila sličicu bl. Marije Propetoga s njezinim kratkim životopisom i molitvom za zagovor. Prepoznala sam to kao poziv na molitvu i zaista odlučila sam moliti je za zagovor. U tim časovima molitve osjetila bih da netko duboko u meni razgovara sa mnom. Molba mi je uslišana i danas znam da nisam sama. Stoga sam odlučila opisati svoje iskustvo i poslati vam ga kao svjedočanstvo uslišane molitve po zagovoru bl. Marije Propetoga.

Prije svega želim reći da sam vjernica, ali nisam redovito odlazila na nedjeljnu svetu misu. Bila sam zaposlena u jednoj medijskoj kući 17 godina, ali sam u zadnje tri godine počela doživljavati neslaganja na radnom mjestu i poželjela otići odatle jer sam se osjećala nesposobnom i nemoćnom da tu situaciju razriješim i ponovno zadobijem mir i uvjete potrebne za uspješno obavljanje posla. Počela sam ustrajno pisati molbe za novo radno mjesto, ali sam dobivala samo odbijenice ili uopće nisam dobila odgovor na javljanje na natječaj.

Krajem prošle godine ipak sam bila pozvana na testiranje za

da Bog postoji

radno mjesto na jednom fakultetu. Obradovala sam se, ali su me prijatelji upozorili da se odveć ne radujem, jer je vjerojatno riječ o već popunjenom radnom mjestu, a testiranje je samo ispunjavanje propisane forme. Budući da tečno govorim njemački na kojem sam završila i dio svojega školovanja, a dobro vladam i engleskim jezikom i uz to imam dugogodišnje radno iskustvo, jer sam već s 18 godina počela raditi, nadala sam se da ipak imam radne kvalitete koje bih mogla ponuditi novom poslodavcu.

Kad sam došla na testiranje obeshrabrilo me mnoštvo koje je čekalo u hodniku i htjela sam se jednostavno okrenuti i otići, ali sam duboko u sebi začula glas koji mi je rekao da ne odem, da pokušam i da ne odustanem prije početka. Uhvatila me trema koja se još više pojačala kad nisam uspjela pokrenuti računalo, a svi drugi kandidati već su ispunjavali test. Shvatila sam to kao znak da mi tu nije mjesto, ali je onaj nutarnji glas i dalje ustrajao na tomu da se smirim, da počinem raditi i da će sve biti u redu. Ipak sam se smirila i ta je prva barijera bila svladana. Zapinjala sam se kad sam uvidjela da ne znam odmah riješiti sve zadatke iz testa, ali sam cijelo to vrijeme, oko sat i pol koliko je trajalo testiranja, bila sigurna da netko sjedi kraj mene i pazi na mene. Taj je osjećaj teško opisati, ali znam da nisam bila sama. Cijelo to vrijeme duboko sam znala da Bog nije dignuo ruke od mene i da me nije zaboravio.

I što reći na kraju? Dok sam još čekala rezultate testiranja ponovno sam, i to posljednji put, čula glas koji me pitao jesam li posve sigurna da je promjena posla ono što želim i jesam li sigurna da ću tamo biti sretna. Ne znam čak ni što sam tada radila, znam samo da u tom trenutku

nisam molila, niti sam bila u crkvi. Na postavljeno pitanje odgovorila sam potvrdno. Nekoliko dana nakon toga dobila sam poziv da sam dobila posao.

To posljednje pitanje koje mi je bilo postavljeno ni dan danas mi ne da mira. Jesam li zbog novoga radnog mjesta sretna? Iskreno – ne, baš i nisam, ali se više ne bojim, više me nitko ne zlostavlja. Ovdje sam ponovno osoba.

Ako sam ikada sumnjala da Gospodin postoji, sada znam, čvrsto znam da postoji i da nikada, ali baš nikada ne diže ruke od nas.

I. N.

★★★

Moj brak je bio u teškoj krizi i nisam više znala što učiniti da prestanu svađe i da djeca ne trpe. I sama sam dijete rastavljenih roditelja pa mi je zbog toga bilo još teže kad sam gledala trpljenje svoje djece. S nama je trpjela i moja baka, a u nje sam vidjela sličicu bl. Marije Propetoga. Bila sam na misi kad je jedna redovnica govorila o toj blaženici i njezinoj skrbi za djecu. Osjetila sam da bih nju mogla moliti i za svoju djecu jer je ona naša zagovornica i zaštitnica djece. Pomolila sam se u crkvi uz njezine moći i doma nastavila redovito moliti *Hvale i zazive vječnom Ocu* koje je ona sastavila. Bračna se kriza počela pomalo stišavati, svađe su bile sve rjeđe i doskora prestale, a danas je, Bogu hvala, u našoj kući mir i radosna.

Na Božić je naša 88-godišnja baka završila u bolnici i prolazila teško liječenje. Bili smo

suočeni s mogućnošću da će ostati bez noge. Primila je svete sakramente. Molila sam našu blaženicu za bakino ozdravljenje. Za Uskrs je ponovno primila sakramente. U tom šestomjesečnom boravku u bolnici baka se oporavila, sačuvala svoju nogu i liječenje, koje zna trajati više godina, u nje je završeno tako uspješno u puno kraćem razdoblju. Za sve to hvala dragom Bogu i zagovoru naše blaženice.

D. T., Zagreb

Molila sam bl. Mariju Propetoga da svojim zagovorom pomogne mojoj kćeri koja je zbog poteškoća u trudnoći morala u bolnicu na strogo mirovanje. Već za nekoliko dana stanje se smirilo i doskora se rodio zdrav dječak. Velika hvala za tu i sve druge uslišane molitve. Sve moje molitve za zdravlje uslišane su. Kada mi je najteže, uvijek tražim blaženičin zagovor.

S. G., Sisak

Ovim putem želim zahvaliti bl. Mariji Propetog za njezin zagovor i uslišanje molitve za mir moje obitelji. Duboko sam uvjerena da se upravo njezinim zagovorom vratio mir u moju obitelj i iznova zavladała sloga. U znak zahvalnosti uz ovo svjedočenje šaljem prilog da se u blaženičinu svetištu prikaže misa zahvalnica za ovo uslišanje. Zahvaljujem vama, njezinim duhovnim kćerima, i molim za vas da vas dragi Bog blagoslovi, jača i čuva u vašem plemenitu radu.

M., Australija

Dodi Duše Presveti

Ko topla zraka sunčana,
Ko lahor što osvježava,
I miris cvjetne livade.

Zrak što treperi oko nas,
Oblak što kišu donosi,
I bistra voda s izvora.

Žar vatre s kućnog ognjišta,
Rosa na ruži proljetnoj,
I smiješak drage osobe.

Duh Sveti Božji dolazi,
U srca naša malena,
Raskošan, prepun darova.

Nina Vodopić

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje,
Mallinova 4, 10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Jasminka Gašparović

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

M. Emila Barbarić
s. M. Vlatka Bratinščak
s. M. Mirjam Gadža
s. M. Jasminka Gašparović
Katica Knezović
s. M. Jelena Krilić
s. M. Fátima Kršlović
s. M. Terezija Kvetek
s. M. Silvana Milan
s. M. Nelija Pavlović
Teo Šeperović
s. M. Danijela Škoro
s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu te sudionici događanja i privatne

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, 20340 Ploče-Stablina;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: vicepostulatura-glasilo@marijapropetog.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisak:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

www.marijapropetog.hr/glasilo

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 60 KN • BiH 15 KM • ostale europske zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20 USD ili kunska protivrijednost

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

žiro račun: HR26 2390001-1100341407

devizni račun: HR26 2390 0011 1003 4140 7,

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje, Mallinova 4,
10 000 Zagreb, s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrđa
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 75., br. 5, 20271 Blato
tel. 020 852 800; fax 020 852 806
e-mail: kceri-milosrdja@blato.hr

www.marijapropetog.hr

»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25, 36).

**Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«**

bl. Marija Propetoga

Iskreno zahvalni za svaki i najmanji dar!

Vaše sestre Kćeri Milosrđa
i štitićenici Zaklade »Blažena Marija Petković«

**Poštovani podupiratelji
Zaklade »Blažena Marija Petković«,**
molimo vas da u svim korištenjima računa naše
zaklade koristite IBAN koji je postao obavezan i bez
kojeg nijedno poslovanje ne može biti ispravno
provedeno.

IBAN: HR 68 dodaje se ispred računa!

Žiro račun: HR 68 2408002-1100022172

Devizni račun: HR 68 7030-1968319

Partner Banka d.d. Zagreb

Zaklada »Blažena Marija Petković«

Mallinova 4, 10000 Zagreb

tel. 01/46 77 609; faks 01/46 77 986

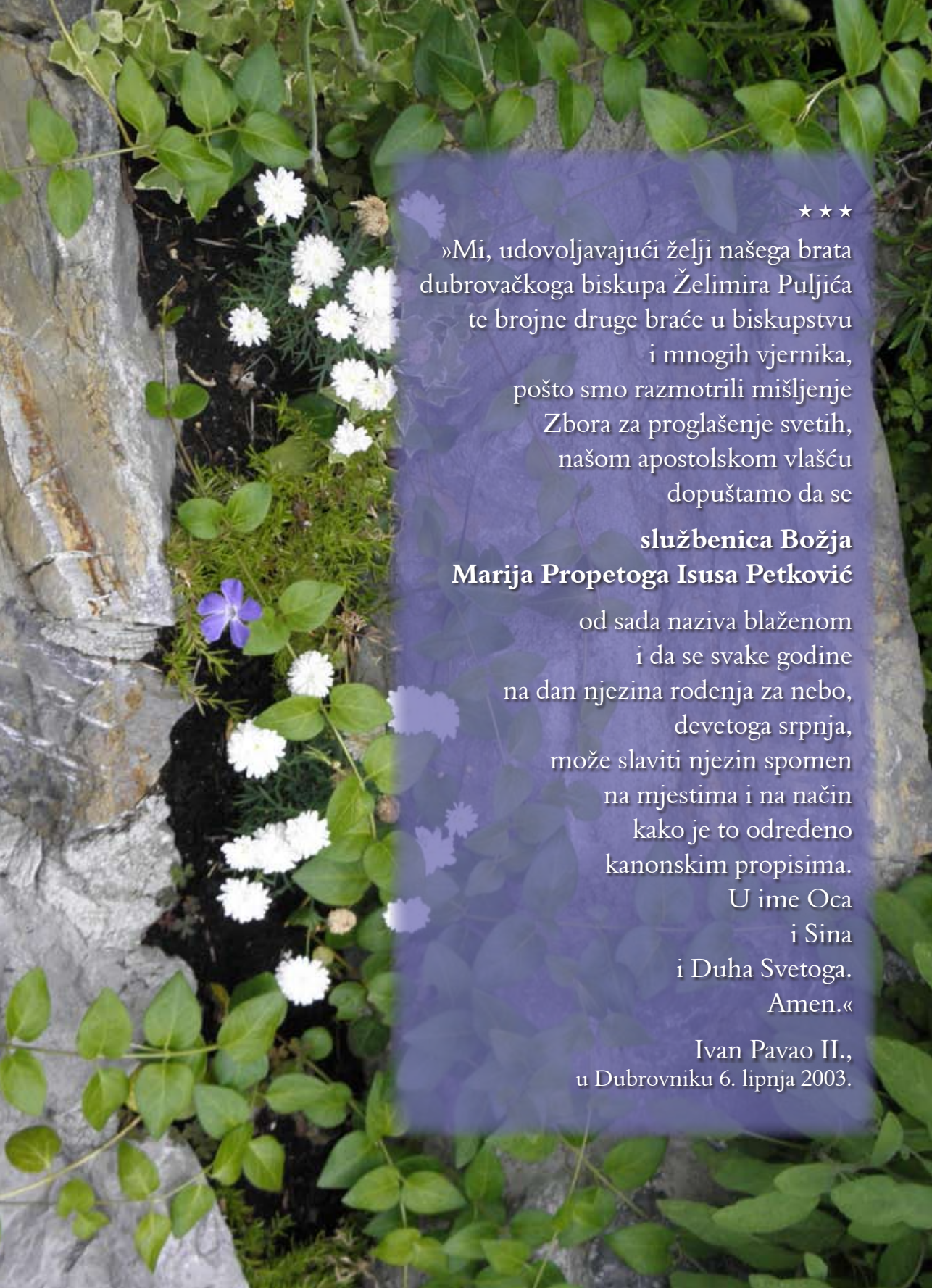
Štovanje bl. Marije Propetoga

Zahvalni smo svim župama u kojima smo mogli
posvjedočiti o karizmi bl. Marije Propetoga i njezine
Družbe Kćeri Milosrđa, a posebice župama koje smo
posjetili uz odobrenje njihovih župnika:
vlč. Ivan Gretić – župa sv. Vida, Brdovec
don Ante Bekavac – župa sv. Stjepana Prvomučnika, Vlaka
fra Franjo Martinović – župa Uznesenja BDM, Breške
don Davor Biladžić – župa Uznesenja BDM, Dusina –
Veliki Prolog

don Petar Perleta – župa sv. Antuna Padovanskog, Komin
don Josip Lisica – župa Uznesenja BDM, Škabrnja
don Damir Bistrić – župa Srca Isusova i Marijina, Mlinište
vlč. Božidar Tenšek – župa sv. Nikole Tavelića, Kustošija
mons. Antun Sente – župa sv. Barbare, Gornje Vrapče

Radujemo se i novim susretima:

16. lipnja – župa Sv. Franje Asiškog, Lipik
15. srpnja – župa Gospe Karmelske, Bagalović
16. lipnja – župa sv. Nikole, Otrić – Struge

»Mi, udovoljavajući želji našega brata
dubrovačkoga biskupa Želimira Puljića
te brojne druge braće u biskupstvu
i mnogih vjernika,
pošto smo razmotrili mišljenje
Zbora za proglašenje svetih,
našom apostolskom vlašću
dopuštamo da se

**službenica Božja
Marija Propetoga Isusa Petković**

od sada naziva blaženom
i da se svake godine
na dan njezina rođenja za nebo,
devetoga srpnja,
može slaviti njezin spomen
na mjestima i na način
kako je to određeno
kanonskim propisima.
U ime Oca
i Sina
i Duha Svetoga.
Amen.«

Ivan Pavao II.,
u Dubrovniku 6. lipnja 2003.